

qui se solitos trepidare nouerunt, principio agunt voce submissa, dum resideant, & stabiliantur: vocem enim exiguam vincere, continereque facilius possunt.

Eorum, quae ad res bene olidas pertinent. Sectio duodecima, cuius quaestiones XIII.

Cum suffimenta omnia minus e propinquo sentire possimus: vtrum quod odoris delibatio aere temperata validior redditur, vt myrtha medicinalis suauior est. An contra agitur, vt ignis vi sua cremandi tollit odorem, qui per suffitum effluat: & quidem apud carbones ipsos nihil redolent: longius verò purius tenuissimumque fertur, quod oleat. 2 Cur odores tam suffimentorum, quam florum, minus suauis e proximo sentiantur? Vtrum vna cum odore, tertia quoque particula prodeunt, quae pra suo pondere ante currunt, quam ad se ipsum odor deueniat: itaque longius ille syncerum se offert. An neque cum principium proximum est, neque cum admodum femotum odor abunde effluere potest. Nam si proximum, nondum largè emanat, si remotissimum, discerpitur. 3 Arboreis reddi odoratas aiunt, in quas caelestis arcus decubuit: Vtrum verum hoc sit, an falsum? Et si verum, quã ob causam ita eueniat? Ergo nec omnes arboreas, nec semper aliquas odorem ita acquirere palam est. Etenim saepe arcus caelestis constituit, & tamen arboreas nihil odoris spirantur, quod quidem sensum mouere possit: cumque odor contrahitur (accidit enim id aliquando, itaque narratur) non in quaque materie contrahi potest. Causa verò per accidens ad arcum referenda est, praesertim si arcus ipse nulla natura sit, sed obtutus refringendi tantum affectio. Prouenit autem odoris ille affectus, vt dictum iam est, non qualitercunque se materies habeat: neque enim in viridi, neque in arida: sed in vsta post aquam, quae arcui superuenerit, certam reddi suauitatem odoris pastores referunt, maximèque vbi aspalathus, aut etiam thamnus est, & genus ex his aliquod, quorum flos suauiter olet. Ratio autem odoris eadem est, quam etiam de terra animaduertimus: hæc enim, cum feruet, atque inuritur, quod ediderit, principio bene olet. Enimvero quae parca humido quendam in modum recaluerint, odorata redduntur: humor enim concoqui calore nimirum potest. Quae de causa totius quoque orbis terrarum, quae ad solem orientem spectant, odoratiores exurgunt, quam quae ad Aquilonem: & eorum ipsorum, quae ad ortum plus vergunt,

A σπειροδύτων ὅτι ἀγωνίασι, μικρὸν διακρίνονται ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἄλλοι οὐ αὐτὰ μεταστῶσιν, μικρῶς γὰρ οὐσίας τῆς φωνῆς, ῥῆθρον κρατῶσιν.

Ὅσα περὶ τὰ δῶδῃ. 1β.

Διὰ τὴν δύσμεσμάτων ἢ πῶν αἰθέρωνται πλησύνοντες; πότερον ὅτι ἀκρατεστέρα κεραιόδισα ἢ δότορρα τῶ ἀέρι, ἢ ἡδία, ὡς περ ἢ σμύρνη τῆς διατρώων; ἢ καὶ τὸν νανπῶν αἰεὶν αἰσῶσε ἀφαρρείδεται τὸ πῦρ ὀσμῶν, διὰ τὴν κημῆν; ἢ γὰρ ὀσμῆ δύσμεσμάτων. διὸ καὶ ὅτι τῆς αἰθέρων, ἐκ ὅζειν πῶρῶότερον δέ, [καὶ] καὶ διατρώτερον φαίνεται καὶ λεπτότατον αἰετῶν. β. Διὰ τὴν αἰθέρων ἢ πῶν δῶδῃς τῆς δύσμεσμάτων καὶ τῆς αἰθέρων ἐκ τῆς ἐγγύς πότερον ὅτι συναπέρχεται τῆ ὀσμῆ καὶ γῆς μόρια, ἀ κεραιόδισα φέρεται διὰ βάλερῶν ὡς τε καὶ διατρώ πῶρῶότερον γίνεται ἢ ὀσμῆς; ἢ οὐτε ἐγγύς οὐσίας τῆς ἀρχῆς, πλείεσιν γίνεται τὸ ῥέον, οὐτε λίαν πῶρῶν; τὸ ὡρὸ γδ, οὐ πολὺ· τὸ δέ, διασπᾶται. γ. Λέγεται αἰθέρων γίνεται τὰ δένδρα, εἰς ἀπὸρ αἰ ἢ ἔρεσ κεραιόδισα. πότερον οὐ αἰθέρων ὄσιν ἢ ἡεῦδος; καὶ εἰ αἰθέρων, διὰ τὴν ἀπῆαν εἶν τὸ συμβῆλλον; ὅτι ὡρῶν οὐτε πάντα, οὐτε αἰετῶν δῆλον. πολλὰ καὶ γὰρ ἢ ἔρεσ κεραιόδισα, τὰ δὲ δένδρα οὐδὲν ὅτι δῆλον φαίνεται. ὅταν τε γῶνται τῶ τῶ ἐκ ἐν πᾶσι γίνεται ἢ. ἢ ἐπὶ συμβῆλαιε γὰρ ποτε· διὸ καὶ λέγεται, τὸ δὲ ἀπῆαν, καὶ συμβεβηκὸς τῆ ἔρεσ δῶδοτερον, ἀλλὰ εἰς τε καὶ εἰ μὴ ἐστὶν εἰς ἔρεσ, ἀλλὰ τῆς ὀσφῆος πᾶδος ἀνακλωσῆς. γίνεται δέ, ὡς περ ἐλέγθη, οὐχ ὅπως οὐ αἰθέρων τῆς ὕλης τὸ πᾶδος; οὐτε γὰρ ἐν τῶς χλωροῦς δένδροις, οὐτε ἐν τῶς αἰθέρων, ἀλλ' ἐν τῆ ἔρεσ κεραιόδισα ὡρῶν φασὶν οἱ νομῆες μὲν τὰ ὅτι τῆ ἔρεσ ὡρῶνται γίνεται, ὅτι δῆλον τῶ δῶδῃς, καὶ μέλαιε οὐ αἰθέρων ἀπῆαντος ἢ, καὶ ῥῆθρον, καὶ τῶν τὰ αἰθέρων δῶδῃς ὄσιν. αἰθῆρον δὲ τῆς δῶδῃς ὄσιν, ὅπερ καὶ ὅτι τῆς γῆς, διὰ τῆς μῆου γδ καὶ διακρημυλῆος οὐσίας, ὅ ἀν ἐκ φύσῃ, τὸ κερῶτον ν δῶδῃς ὄζει. τὰ γὰρ πυρῶν μῆνα πῶς τῆς ὡρῶν τῆς ἐγγόντων ὀλίγην, δῶδῃς γίνεται. πῆπει γὰρ τὸ δερμῶν ταύτων. διὸ καὶ τῆς ὕλης γῆς τὰ κερῶν τὸν ἥλιον, δῶδῃς κερῶν ἀπῆαν εἰσ· τούτων δὲ τὰ κερῶν ἔσ, τῆς κερῶν μῆου μῆου· ὅτι γῶδῃς μέλλον

quã